

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XLI. — Izdan in razposlan dne 8. junija 1899.

Vsebina: (Št. 100—101.) 100. Dopustilnica za železnico od Schönwehr-a v Loket. — 101. Dopustilnica za lokalno železnico od Sattledt-a v Grünau.

100.

Dopustilnica z dne 26. maja 1899. l.

za železnico od Schönwehr-a v Loket.

Na podstavi Najvišega pooblastila dodeljujem v porazumu z udeleženi ministristvi Levu Theumer-ju, c. kr. notarju v Loktu, v družbi z Friedrich Dörfler-jem, okrajnim načelnikom v Loktu, Friedrich Schmied-om, županom v Hornem Slavkovu in firmo Haas & Czyžek v Hornem Slavkovu po pogojih in načinih, določenih v nastopnem, po zmislu določil zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in pa zakonov z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2. iz l. 1895.) z dne 19. junija 1895. l. (drž. zak. št. 83) in z dne 21. decembra 1898. l. (drž. zak. št. 233) zaprošeno dopustilo za gradnjo in obrat lokomotivne železnice, katero bo napraviti kot glavno železnico drugega reda s pravilnim tirom od postaje Schönwehr na železnici Marijanske lazne—Karlovi vary čez Horni Slavkov v Loket v stik s progo državne železnice Loket—Novo sedlo:

§. 1.

Za železnico, ki je predmet te dopustilnice, uživajo koncesionarji v členu V. zakona z dne 31. de-

cembra 1894. l. (drž. zak. št. 2. iz l. 1895.) ome-njene ugodnosti.

§. 2.

Za dopuščeno železnico dodeljuje država za dobo od časa, ko se začne obrat, do preteka 76. leta dopustilnega trajanja poroštvo letnega čistega donosa v največem znesku 70.000 gl. a. v. za za-varovanje štiriodstotnega obrestovanja in razdolžne kvote prednostnega zajma v nominalnem znesku največ, 1,640.000 gl. a. v., katerega bo vzprejeti za-stra nabave novcev in razdolžiti v zgoranjem času, in to tako, da dopolni primanjkljaj državna uprava, če bi letni čisti donos ne dosegel zneska, za ka-terega velja poroštvo.

§. 3.

Od letnega, po §. 2. s poroštvom zagotavlje-nega čistega donosa je v odplačilo prednostnega zajma, ki se vzprejme, porabiti tisti znesek, ki ga do-loči državna uprava po razdolžnem črtežu, katerega odobri ona in po katerem je razdolžiti vso pravno glavnico (§. 11) v času, dokler bo trajalo dopustilo.

Prednostni zajem se mora pri tem razdolžiti poprej nego delnice.

§. 4.

Doplačilo prevzetega porošstva mora država opraviti zadnji čas tri mesece po predložbi doku-

mentiranega letnega računa potem, ko je bil ta račun pregledan.

Erar bo pak za pogojeno obrestovanje in za počrtežno razdolžbo zajma opravljal ob dogovorjenih rokovih dospelosti po meri potrebščine, izpravljene na podstavi proračuna o donosu, toda pridrževaje si obračun na podstavi letnega računa, delna plačila tudi poprej, ako vložijo koncesionarji dotično prošnjo o pravem času, preden izteče rok.

Ako bi se pokazalo po dokončni ustanovitvi letnega računa, katerega bo predložiti zadnji čas tri mesece po preteku obratnega leta, da so bila predplačila odmerjena previsoko, naj koncesionarji precej vrnejo dobljeni presežek, doštevši šest odstotkov obresti.

Doplačilo se mora zahtevati od države zadnji čas v letu dni po preteku dotičnega obratnega leta, ker bi sicer nehala pravica do njega.

§. 5.

Z zneskom, ki ga bo plačevala državna uprava vsled prevzetega poročila, je ravnati zgolj tako kakor s predplačilom, ki daje obresti po štiri od sto.

Kadar preseže čisti donos železnice zagotovljeno letno vsoto, tedaj se bo moral dotični prebitek precej odpraviti na državno upravo v povračilo danega predplačila z obrestmi vred tako dolgo, dokler se to ne odplača popolnoma.

Pri tem je opravljati dospele obresti, preden se vrnejo predplačila.

Terjavščine države iz takih predplačil ali obresti, ki še niso bile plačane do časa, ko mine dopustilo ali ko odkupi železnico država, je opraviti iz še ostajajoče imovine podjetja.

§. 6.

Kaki stroški za beležbo efektov na domačih ali unanjih borzah, kake kuponske kolkovnine in davki, ki jih bo moralo plačevati podjetje po preteku davka prostih let, se smejo postavljati v obratni račun za razhodek.

Isto velja tudi o upravnem prispevku, katerega bo plačevati za prednostni заем, in pa o kakih povračilih za davke in pristojbine, ki jih bo opravljati finančnemu zavodu, kateri dá posojilo.

Za državna doplačila ne bo plačevalo podjetje nikakega davka.

§. 7.

Gradnjo dopuščene železnice, je začeti precej po dobljeni dovolitvi za njo in jo dokončati najdalje v dveh letih in pol računaje od današnjega dne. Dodelano železnico je takoj izročiti javnemu prometu ter vzdrževati po nji obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bodo držali gorenjega roka za gradnjo, in pa da izvrše in opremijo železnico, kakor zahteva dopustilo, morajo dati koncesionarji na zahtevo državne uprave zagotovilo, položivši primerno varščino v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevale zgoranje dolžnosti po krivdi koncesionarjev, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§. 8.

Da izdelajo dopuščeno železnico, se dodeljuje koncesionarjem pravica razlastitve po določilih dotičnih zakonitih predpisov.

Ista pravica se dodeljuje koncesionarjem tudi zastran tistih dovlačnic, ki bi se morda naredile in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih naprava v javni koristi.

§. 9.

Koncesionarjem se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice držati tega, kar ustanavlja ta dopustilnica, potem dopustilnih pogojev, postavljenih po ministrstvu za železnice, in pa ukazil, ki se dadó v tem oziru, pa tudi tega, kar velevajo semkaj mereči zakoni in ukazi, zlasti zakon o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in pa obratni red za železnice z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), potem zakoni in ukazi, kateri se morda dado v bodoče.

§. 10.

Gradnja dopuščene železnice se izvrši po ukazih, ki jih izda ministrstvo za železnice, in to pod neposrednim vodstvom in nadzorom ministrstva za železnice, oziroma službe, ki jo ono odpošlje v to.

Gradnjo in dostave je po podrobnem projektu in proračunu stroškov, ki se sestavi pod primernim vplivom državnih organov, oddati pod neposredno ingerencijo vlade in kolikor moči po pogojih, navadnih pri gradnji državnih železnic.

Dela za gradnjo je oddati ločeno od nabave novcev.

§. 11.

Koncesionarjem se priznava pravica, da s posebnim dovolilom državne uprave in s pogoji, ki jih ta postavi, naredé v izvršitev dopuščene železniškega podjetja posebno delniško družbo, ki stopi v vse pravice in zaveznosti koncesionarjev.

Koncesionarji imajo pravico, po pogojih, ki jih ustanovi državna uprava, vzprejeti eventuelno v delne razdolžnice razdeljen prednostni zajem v nominalnem znesku največ 1,640.000 gl. a. v., katerega bo obrestovati s štirimi odstotki in razdolžiti v 76 letih.

Ta prednostni zajem je oddati po ukazilih državne uprave.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo v račun postavljati nikakoršni drugi stroški razen stroškov za sestavo projekta, za gradnjo in opravo železnice, všteti nabavo vozil, z odobrilom državne uprave res uporabljenih in prav izkazanih, in pa razen zneska za dobavo gradivne zaloge in blagajniških dotacij, katerega ustanovi državna uprava, prištevši interkalarne obresti in razdolžne kvote, ki so bile med grajenjem res izplačane, in kar je res bilo kurzne izgube ob dobavi glavnice.

Ako bi bilo po popolni uporabi prve napravne glavnice treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se smejo dotični stroški prišteti napravnici glavnici, če je državna uprava privolila v namerjane nove stavbe ali v pomnožbo državnih naprav, in se stroški izkažejo, kakor gré.

Družbena pravila, pogodba o oddaji prednostnega zajma in obrazci prednostnih obligacij in delnic, ki se morda izdadó, potrebujejo odobrila državne uprave.

V pravila delniške družbe, ki se napravi, je vzprejeti določilo, da morajo vsi udje načelnštva

(upravnega sveta, ravnateljstva) biti avstrijski državljani ter imeti domovališče v ozemlju kraljevin in dežel, zastopanih v državnem zboru.

§. 12.

Vojaščino bo prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporablanje vojaške tarife odpravljaje osebe in reči se bo v tem oziru in pa gledé polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih, katera bodo veljala vsaki čas pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila se uporabljajo tudi na deželno brambo in črno vojsko obeh državnih polovic, na tirolske deželne strelce in na žandarje, in to ne samo ob potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi, kadar potujejo te osebe službeno na svoj račun na orožne vaje in prigledne zборе.

Koncesionarji se zavezujejo, da pristopijo k dogovoru, sklenjenemu med avstrijskimi železniškimi družbami zastran nabave in imetja opravnih reči za prevažanje vojakov in pa zastran vzajemnega pripomaganja z osebjem in z vozili za večje vojaške prevoze, nadalje da pristopijo k vsakikrat veljajočim predpisom o železništvu za čas vojske in pa k dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dne junija 1871. l. o prevozu takih bolnikov in ranjencev, katere je na račun vojaške blagajnice prevažati ležeče.

Vsakikrat veljajoči predpis za vojaški prevoz po železnicah, in pa vsakikrat veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za koncesionarje moč z dnem, katerega se prične po dopuščeni železnici obrat. Predpisi enake vrste, ki se izdadó po tem času, pa se ne objavijo v državnem zakoniku, zadobé za koncesionarje veljavnost tedaj, kadar se jim priznajo uradoma.

Koncesionarji so dolžni, oddajaje službe se ozirati po zmislu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na došlužene podčastnike iz vojske, vojne marine in deželne brambe.

§. 13.

Za prevažanje civilnih stražnih čet (varnostne, straže, finančne straže i. e.) je slično uporabljati

znižane tarifne postavke, ki veljajo za prevažanje vojakov.

§. 14.

Obrat železnice, ki je predmet te dopustilnice, bo vodila ves čas, dokler bo trajalo dopustilo, na račun koncesionarjev država, in koncesionarji bodo morali upravi državnih železnic povrniti stroške, ki ji res nastanejo po tem obratovanju in kateri se ustanove eventualno poprek. Načini, kako je voditi ta obrat, se uravnajo z obratno pogodbo, ki se sklene med državno upravo in koncesionarji.

Pri tem se državni upravi pridržuje, po svojem izprevidu urejati obrat, ustanavljati tarife za prevažanje oseb in blaga, kakor tudi razredbo blaga in vsa postranska določila, ki se tikajo prevažanja tovorov, potem ustanavljati vse oprave železniškega podjetja za javne službene stroke, sosebno na korist poštne uprave in državnega telegrafskega zavoda, oziraje se vsaki čas na obstoječe prometne potrebe, in to tako dolgo, dokler se bo res zahtevalo državno poroštvo in se ne vrnejo poroštvena predplačila, ki jih dá država.

Po preteku tega časa se je koncesionarjem ravnati po ustanovljenih obratnih pogojih, oziroma po dotičnih v obratni pogodbi ukrenjenih določilih.

Uredba tarif za osebe in blago in pa uredba oprav za javne namene se pridržuje vsakikrat zakonodavstvu, in taki uredbi se morajo podvreči koncesionarji.

§. 15.

Koncesionarji imajo dolžnost, po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.), državni upravi na njeno zahtevenje vsakikrat dopuščati skupno porabo železnice za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se še napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imela državna uprava pravico, prosto določevaje tarife, za primerno odškodnino odpravljati ali dajati odpravljati cele vlake ali posamezne vozove po skupno porabljeni železnici ali posameznih njenih kosih.

§. 16.

Dopustilna doba in ž njo vred v §. 9., lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba zoper

napravo novih železnic se določa na 90 let, računaje od današnjega dne, ter mine po izteku tega roka.

Državna uprava sme izreči, da je izgubilo dopustilo moč tudi pred iztekom zgoranjega roka, ako se ne bi izpolnile dolžnosti, v §. 7. ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, po taki krivdi koncesionarjev, ki bi se ne mogla opravičiti po zmislu §. 11. zakona o dopuščanju železnic.

§. 17.

Državna uprava si pridržuje pravico, da sme dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat odana, vsaki čas odkupiti po nastopnih določilih:

1. Odškodnina, ki jo je dati, če se železnica odkupi, bodi v tem, da država namesto koncesionarjev prevzame, da sama plača v §. 11 oznamljeni prednostni zajem in pa kake druge po koncesionarjih z odobrilom državne uprave vzprejete hipotekarne zajme v ob času odkupa še ne razdolženih zneskih, in pa da plača vrhu tega znesek v višini delniške glavnice, v kolikor bi ta še ne bila razdolžena v času odkupa, v gotovini ali v državnih zadolžnicah.

Zadolžnice je računati pri tem po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju uradno zaznamovali na dunajski borzi o državnih zadolžnicah enake vrste.

2. Plačavši v št. 1 predpisano odškodnino, pride država po odkupu železnice in z dnem tega odkupa brez daljnjee odpote v bremen čisto, oziroma samo s še ne poplačanimi ostanki po odobrili državne uprave vzprejetih zajmov obremenjeno last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, všteti tudi vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kake dovlačnice, ki so last koncesionarjev, in družbina postranska opravila, in pa iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade, v kolikor niso le-ti že bili uporabljeni namenu primerno z odobrilom državne uprave.

3. Sklep državne uprave o izvrševanju pravic državnega odkupa, ki naj se zgodi vselej s pričetkom koledarskega leta, se v obliki izjave priobči železniškemu podjetju najpozneje do 31. dne oktobra neposredno zadnjega leta pred odkupom.

V ti izjavi se določi:

- a) čas, od katerega se opravi odkup;
- b) železniško podjetje, ki je predmet odkupa, in drugi imovinski predmeti, kateri morajo biti si kot pritiklina železniškega podjetja, bodi si v poplačilo državnih terjavščin iz poroštvenega razmerja (§. 5), ali iz drugih pravnih naslovov preiti na državo;
- c) znesek odkupnine, ki jo plača država železniškemu podjetju, eventualno s pridržkom poznejše izprave začasno ovedene odkupne cene (št. 1) s povedbo plačilnega roka in plačilnega kraja.

4. Državna uprava si pridržuje pravico, vročivši odkupno izjavo ob enem postaviti posebnega komisarja, ki naj pazi na to, da se stan imovine od tega časa počenši ne izpremeni na škodo državi.

Vsaka oddaja ali obremenitev nepremičnih imovinskih predmetov, navedenih v odkupni izjavi, potrebuje od časa odkupne izjave pritrditve posebnega komisarja.

Isto velja o vsakem prevzetju novih dolžnosti, ki segajo čez mejo navadnega pravičnega obrata ali provzročujejo trajno obremenitev.

5. Koncesionarji so dolžni poskrbeti za to, da bo mogla državna uprava dne, kateri je ustanovljen za odkup, prevzeti fizično posest vseh v odkupni izjavi navedenih imovinskih predmetov.

Ako bi koncesionarji ne izpolnili te dolžnosti, ima državna uprava pravico, tudi brez privolitve koncesionarjev in brez sodnega posredovanja v fizično posest prevzeti zgoraj oznamene imovinske predmete.

Pocenši s časom odkupa se bo odkupljena železnica obratovala za račun države, in potemtakem so vsi obratni dohodki na korist, vsi obratni stroški pa na škodo državi.

Čisti doneski, ki se pokažejo po obračunu do časa odkupa, ostanejo železniškemu podjetju, ki pak mora samo poravnati vse iz gradnje in obrata železnice do zgoranjega časa nastale obračunske dolžnosti in drugačne dolgove.

6. Država si pridržuje pravico, da na podstavi odkupne izjave (št. 3) vknjiži državno lastninsko pravico na vseh nepremičnih imovinskih predmetih, ki preidejo vsled odkupa na državo.

Koncesionarji so dolžni, na zahtevanje državni upravi na razpolago dati pravne listine, katere bi bile v ta namen morda še potrebne ž njih strani.

§. 18.

Ko mine dopustilo in tistega dne, ko mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena lastnina in užitek dopuščene železnice in vse premične in nepremične pritikline, všteti tudi vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kake dovlačnice, ki so last koncesionarjev, in družbina posttranska opravila in pa iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade, v obsegu, povedanem v §. 17, št. 2.

Ko mine to dopustilo in pa tudi, ko se odkupi železnica (§. 17), obdrže koncesionarji last pričuvnega zaklada, napravljenega iz lastnih donosov podjetja, in pa kar bi imeli po obračunih terjati, potem tudi last posebnih naprav in poslopij, narejenih in pridobljenih iz lastne imovine, katere so si koncesionarji zgradili ali pridobili sami po pooblastilu državne uprave z izrečnim pristavkom, da té reči niso pritiklina železnice.

§. 19.

Ko se napravi delniška družba, omenjena v §. 11, ima komisar, ki ga postavi državna uprava, tudi pravico, kolikorkrat se mu zdi primerno, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, kateri bo veljal za predstojništvo družbe, in pa v velike zборе, ter tam ustavljati vse sklepe in odredbe, nasprotne zakonom, dopustilu ali družbenim pravilom, ali pa kvarne javni koristi in finančni koristi poroštvojočega državnega zaklada; toda v takem primeru je komisarjeva dolžnost, si izprostiti precej odločilo ministrstva za železnice, katero je dati brez odloga in katero veže družbo.

§. 20.

Državni upravi se pridržuje nadalje pravica, da se smé, ako bi se poleg vsega poprednjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici

ali v zakonih naložene dolžnosti, poprijeti zakonom primernih naredeb ter po okolišnih izreči, da je dopustilo izgubilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Witteck s. r.

101.

Dopustilnica z dne 3. junija 1899. l.

za lokalno železnico od Sattledt-a v Grünau.

Na podstavi Najvišega pooblastila dodeljujem v porazumu z udeleženi ministri družbi Welske lokalne železnice po pogojih in načinih, določenih v nastopnem, po zmislu določil zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in pa zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz 1. 1895. l.) zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat lokomotivne železnice, katero bo kot lokalno železnico s pravilnim tirom napraviti odakega mesta na lokalni železnici Wels—Unterrohr, ležečega pri postaji Sattledt, čez Pettenbach in Viechtwang v Grünau:

§. 1.

Železnici, ki je predmet te dopustilnice, se podeljujejo v členu V. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz 1. 1895.) omenjene ugodnosti.

§. 2.

Družba je dolžna gradnjo dopuščene železnice začeti precej po dobljenem dovolilu za gradnjo, dokončati jo najdalje v enem in pol leta, računaje od današnjega dne, in dodelano železnico izročiti javnemu prometu ter vzdrževati po nji obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bode držala gorenjega roka za gradnjo, naj da družba na zahtevo državne uprave zagotovilo, položivši 10.000 gl. varščine v gotovini ali v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev, ali v hranilnih knjižicah.

Ako se ne bi izpolnjevala zgoranja dolžnost, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§. 3.

Da izdela dopuščeno železnico, se podeljuje družbi pravica razlastitve po določenih dotičnih zakonitih predpisov.

Ista pravica se podeljuje družbi tudi zastran tistih dovlačnic, ki se morda naredé in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih naprava v javni koristi.

§. 4.

Dopustilo se dodeljuje z obrambo zoper napravo novih železnic, izrečeno v §. 9, lit. b) zakona o dopuščanju železnic, za čas do 10. oktobra 1975. l. ter mine po preteku tega roka.

Državna uprava smé izreči, da je dopustilo tudi pred iztekom gorenjega roka izgubilo svojo moč, ako se ne bi izpolnjevale dolžnosti, v §. 2. ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, ter bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti po zmislu §. 11. lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§. 5.

Sicer pa je smatrati v uvodu oznamenjeno lokalno železnico od Sattledt-a v Grünau za celokupno sestavino podjetja družbe za Welsko lokalno železnico, ki je predmet Najviših dopustilnic z dne 10. oktobra 1885. l. (drž. zak. št. 152) in z dne 12. januarja 1892. l. (drž. zak. št. 44).

Potemtakem naj veljajo za vse proge imenovane družbe za lokalne železnice, ki tvorijo sedaj enotno celoto, §§. 5, 7, 8, 13 in 14 omenjene Najviše dopustilnice z dne 10. oktobra 1885. l. (drž. zak. št. 152) neizpremenjeni in §§. 6, 10 in 12 omenjene Najviše dopustilnice z merilom, da se

a) daje družbi Welske lokalne železnice pravica, s pogoji, ki jih ustanovi državna uprava, izdati prednostne obligacije ali prednostne delnice s štiriodstotno prednostno dividendo pred osnovnimi delnicami do najvišega zneska, ki ga določi državna uprava, in v primeru, da bi bilo po dogradbi železnic treba še drugih novih stavb ali da bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, prišteti dotične stroške napravni

glavnici, ako je državna uprava privolila v namerjane nove stavbe ali v pomnožitev obratnih naprav in se stroški izkažejo, kakor gre;

b) da ima družba dolžnost po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.), vsaki čas dopuščati državni upravi na njeno zahtevanje skupno porabo železnic za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se še le napravijo in bodo v državnem obratu, in to tako, da bo imela državna uprava pravico, prosto določevaje tarife, za primerno cdškodnino odpravljati ali dajati odpravljati cele vlake ali posamezne voze po skupno porabljeni železnici ali posameznih njenih kosih, in

c) da pride država, ko mine dopustilo in tistega dne, katerega mine, brezplačno tudi v last in užitek eventualnih blagajničnih zalog in pa dovlavnice, ki so morda lastnina družbe, in morebitnih postranskih opravil družbe.

Na mesto določil v §. 11 Najviše dopustilnice z dne 10. oktobra 1885. l. (drž. zak. št. 152), ki se razveljavljajo, naj veljajo naslednja določila:

Državna uprava si pridržuje pravico, da sme dopuščene železnice, ko bodo dodelane in v obrat oddane, odkupiti vsaki čas po nastopnih določilih:

1. Odškodnina, ki jo je dati, če se železnica odkupi, bodi v tem, da prevzame država, da plača sama kake izdane, v času odkupa še nepoplačane prednostne obligacije in da vrhu tega izplača znesek, ki je enak imenski vrednosti v oznamenjenem času počrtežno še ne poplačane delniške glavnice, v gotovini ali v državnih zadolžnicah.

Te zadolžnice je računati pri tem po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno minolem polletju uradno zaznamovali o državnih zadolžnicah enake vrste.

2 Po odkupu železnic in z dnem tega odkupa pride država, izplačavši odškodnino predpisano v št. 1 brez daljše odplate v bremen čisto last in v užitek dopuščenih železnic z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, vštveši tudi vozila in gradivne in blagajnične zaloge, kake dovlavnice, ki so last družbe in družbina postranska opravila, pa iz napravne glavnice narejene

obratne in pričuvne zaklade, ako niso bili ti že namenu primerno uporabljeni z odobrilom državne uprave.

3. Sklep državne uprave o izvrševanju državne pravice odkupa, ki se naj zgodi vselej z začetkom koledarskega leta, se v obliki izjave priobči železniškemu podjetju najpozneje do 31. dne oktobra neposredno zadnjega leta pred odkupom.

V ti izjavi se določi:

a) čas, od katerega se opravi odkup;

b) železniško podjetje, ki je predmet odkupa, in drugi imovinski predmeti, ki morajo kot pritiklina železniškega podjetja ali v povračilo terjatev države ali iz drugih pravnih naslovov preiti na državo;

c) znesek odkupnine, ki jo plača država železniškemu podjetju, s povedbo plačilnega roka in plačilnega kraja.

4. Državna uprava si pridržuje pravico, vročivši odkupno izjavo ob enem postaviti posebnega komisarja, ki naj pazi na to, da se stanje imovine od tega časa počenši ne izpremeni na škodo državi.

Vsaka oddaja ali obrememba nepremičnih imovinskih predmetov, navedenih v odkupni izjavi, potrebuje od časa odkupne izjave pritrditve posebnega komisarja.

Isto velja o vsakem prevzetju novih dolžnosti, katere segajo čez mejo rednega opravnega obrata ali provzročujejo trajno obremenjenost.

5. Družba je dolžna poskrbeti za to, da bo mogla državna uprava dne, kateri je ustanovljen za odkup, prevzeti fizično posest vseh v odkupni izjavi navedenih imovinskih predmetov.

Ako bi družba ne izpolnila te dolžnosti, ima državna uprava pravico, tudi brez privolitve družbe in brez sodnega posredovanja v fizično posest vzeti oznamenjene imovinske predmete.

Pocenši s časom odkupa se bodo odkupljene železnice obratovale za račun države, in potemtakem bodo vsi obratni dohodki na korist, vsi obratni stroški pa na škodo državi.

Čisti doneski, ki se pokažejo po obračunu do časa odkupa, ostanejo družbi, ki pak mora tudi sama poravnati vse iz gradnje in obrata železnic do zgoranjega časa nastajajoče obračunske dolžnosti in druge dolgove.

6. Vlada si pridržuje pravico, da na podstavi odkupne izjave (št. 3) vknjiži državno lastninsko

pravico na vseh nepremičnih imovinskih predmetih, ki preidejo vsled odkupa na državo.

Družba je dolžna, državni upravi na njeno zahtevo na razpolago dati pravne listine, ki bi bile morda še potrebne z nje strani.

Witte s. r.